

Singeratatea lupișterului antitotalitar Ioan Rosca

Dupa clipa sublima din Decembrie , in care s-a aprins speranta unui renasteri miraculase datorata unui mare efort colectiv, ne-a fost dat sa train un lant de deziluzii ,care ne-au temperat exaltarea...

A devenit ire, si evident ca scindarea societatii in victime si calai nu este posibila. Un "fenomen"

Pitesti generalizat" a facut ca ,sub presiunea deformatoare exercitata de comunisti, constiintele sa cedeze , multe victime fiind determinate sa preia o parte din vinovatie !

Mecanismul era simplu : se lasa individului captiv in plasa difficultatilor invorbicare o cale de lesire care usura rezolvarea lor ,cu pretul renuntarii la anumite principii morale .Victima care alegea aceasta "lesire" ,invatind "sa se descurce", pioarda dreptul la revolta pe care-l ofera doar constiinta puterii. Tentatia era cu atit mai greu de invins cu cit subiectul era intr-o situatie mai dificila si cu cit personalitatea sa era mai atrofianta .

Toate acestea sunt aproape evidente .Ceea ce nu intuiam inainte de revolutie era rezultatul dezastros al acestor strategii. O adevarata metastaza invadase organismul romanesc ,astfel incit sintem siliti sa ne intrebam azi care va fi pretul platit pentru lesirea din aceasta STARE DE COMA SPIRITUALA si MATERIALA.

Ne aflam astazii intr-un moment de rascruce a istoriei noastre. Renasterea reclama mobilizarea generala . Cu toate acestea putin s-au simtit DATORI sa se implice in acest proces. Si s-au pomenit intr-o intristatoare singurudate. Prelungirea acestei situatii este un mare pericol , caci singurudatea solidarului e o stare paradoxala ce duce pina la urma la o senzatie de artificialitate demobilizatoare.

Cei ce au incercat sa faca ceva pentru a impulsiona redresarea generala , au suferit lovituri asuprimate (din partea partizanilor comunitari) si neasuprimate (din partea fostilor tovarasi de suferinta, ramasi blocati in starea deregulata in care au fost adusii ,datorita simintei celor interesati sa nu declanseze valul de clarificari pe care o revolutie cu adevarat victorioasa l-ar fi provocat.)

Nu ne asteptam ca profesionistii domniei securismista sa cedeze puterea cu eleganta . Zviorzolirile urgente ale flariei rantele nu ne pot surprinde ! Este evident ca vinovatul , daca mai e si lipsit de onoare , nu se va preda de bunavoie pentru a-i fi judecate faradelegie , cu atit mai multi cu cit acestea sunt mai mari !

Dar ceea ce ne-a gasit complet nepregatiti a fost reacitia multora dintre vecchi prizonieri ai temintei comuniste , care s-au aratat dispuși sa faca pact cu fostii lor temniciieri , intorcindu-se impotriva noastră pentru promisiunile unei taini sporit !

Surprinderea s-a datorat unei eronate aprecieri a situatiei ,care ne-a facut sa credem ca ura impotriva cuiva poate sta la baza unei adevarate alianțe. Ceea ce nu am intelese la timp este ca motivele urii noastre erau atit de diferite,incit atunci cind ea a

putut rabuñi ele ne-au despartit violent in mai multe tabere!

Astfel am intelese acum ca pentru unii , nemultumirea se datora indepartarii de la masa puterii , pierderile pozitilor avantaajoase.O banala lupta pentru privilegiul a produs aceasta categorie de "vizidenti" care a rasarit dupa revolutie ,ocupind imediat pozitii strategice.

Alii (din pacate o categorie foarte numeroasa) s-au revoltat nu impotriva practicii impiarilor ci pentru ca ei personal ii suferau consecintele. Multe slugi au dorit sa-si rastorne stapanul pentru a-i lua locul .Multe victime au visat la postul calauului. Multe mame sunt intamplavate pantru a apucata osul sau bun ...

Si in sfirsit "visalorid" (printre care sper sa ma ,pot nascuta si eu) si-au eliberat revolta acumulata in atitia ani de umilinta , aruncandu-se in valul multiaspektatei reanimari.. oim principiul

"Dupa 22" acestia s-au pomenit singuri in lupta cu fortele raului comunist ,caci "revolutia burtii" are alte legi dictat "revolutia spiritualu".

"Flaminzii" (de hrana ,bunuri,posturi,distractii) au putut fi user convinsi (in numele "stabilitatii" necesare unei adaptari linistite) sa renunte la pretentia de "a indeparta "garnitura" de cadre de nadejde" de la conducerea societatii...Ma intreb cum ar vedea ei un penitenciar in care se mananca bine? Multi par a dori o stare soarta ,comportindu-se aidoma animalului domesticit caruia i-e frica de libertate . Daca pretul ei e sa nu mai fie dirijat de nimici catre blindul minim garantat.

Hoi inva ,cei care au slisit libertatea ca pe un oxigen a caruia lipsa ne axfisia gindirea si ne otragea simtirea ,cei pentru care totalitarismul communist a fost odihn pentru ca ne-a domesticit cu sila ,disprelouindu-ne personalitatea,cei care ne-am considerat victimile unei tentative de dezumanizare ,nu putem accepta redusea transformarilor la o umplere a camarilor ! Hoi vrem sa iesim din infernicul in care ne-au fost congelate spirituale pentru a ne bucura de lumina care are dreptul e fiinta evoluta!

Iata de ce nu putem avea incredere in indiziile ale caror reflexe totalitare frineză eliberarea consintinte.Dorim o lume noua si nu vrem sa ne lasam consusii spri se de vachii "ghizi" ,indiferent de promisiunile prin care incarcata sa-si obtina dreptul de a ramane la cima.

De ce nu suntem ajutati ? De ce nu suntem intelese ? De ce nu suntem cautati ? De ce nu gaseste ecou oferita noastră de a sprinji emanciparea ?

Satoria starii grave spirituale in care a fost adus poporul roman , singurul in masura sa se scutore de comunism .Nu-i putem impune sa asculte o mina de omani ,oricit ar fi acestia de bine intentionati.

Trebue asti intiti sa il convingem ,iar pentru aceasta trebuie sa-l ajutam sa -si antrenez al 6-lea siut : intelectul.

Este arma cea mai puternica cu care il putem inzesta . Linia frontului trece prin sala de clasa !